

Ne bu hâl böyle, sayın profesör?

Maalesef, Said Nursi hakkında cahilce atıp tutanlar kervanına, yeni bir profesör daha katılmış bulunuyor. `Hayırlı olsun` diyemediğimiz bu garip durumu, elbette ki üzülerak takip ediyoruz. Üstelik, iki yönlü bir üzüntü yaşıyoruz:

Birincisi, akademisyenlerin cehalet batağına düşmesi, ikincisi ise, aynı bataklığa gencecik öğrencilerimizin de ittirilmeye çalışılması.

İşte, böylesi vahim durumlardan biri de, Samsun On Dokuz Mayıs Üniversitesinde yaşandı ve yaşıyor. Araştırıp öğrendiğimiz kadarıyla, bu üniversitenin öğretim üyelerinden olan Prof. Dr. Süleyman Çelik`in imzasını taşıyan `Nursi karşıtı` bir yazı, el altından çoğaltılıyor ve öğrencilerin ortak mekanlarına gizlice bırakılıyor.

Kim yapıyor bunu? Kim, ne hakla ve neye dayanarak yapıyor bu illegal faaliyeti? Aynı yazının bir örneği bize de ulaştı. `Van, medrese, üniversite` başlığını taşıyan bu yazı, Müdafaa-i Hukuk isimli bir mevkutede yayınlanmış. Birileri de alıp, ilimden, akademik seviyeden mahrum bu yazıyı çoğaltıp çoğaltıp el altından dağıtımını yapıyor.

Bu yazıyı okuduğumuzda, gayr-ı ihtiyari olarak, sadeliği seven Sultan Selim`in, haylice süslü giyinen oğlu Şehzade Süleyman`a (Kanuni) söylediği şu manidar söz hatırmıza geldi: `Ne bu hal böyle, Süleyman! Sen böyle süslü giyinirsen, annen ne giyecek?` Teşbihte hata olmaz. Hayalen de olsa, Prof. Süleyman`a sordum: `

Sayın Hocam, siz böyle ilmilikten, bilimsellikten mahrum, üstelik yalan yanlış şeyler yazarsanız, acaba sizin ders verdiğiniz öğrencilerin hali ne olacak? Onlar neyi nasıl yazacak ki, hani az buçuk inandırıcı olabilsinler?` Her ne ise...

Bu işin idari soruşturma yönünü yetkililere havale ederek, söz konusu makalede yer alan bazı ifade ve iddialara kısaca değinmeye çalışalım. `Kısaca` diyoruz, zira söz konusu yazıyı üzerinde uzun uzadıya duracak kadar ciddi ve ilmi bulmuyoruz.

Bu arada, ileri sürülen muhtelif iddialara mukabil, standarda yakın bazı sorularımız ile kısa kısa izahlarımız yer alacak. İşte, Tıp Fakültesi Farmakoloji Bölümünde görevli Prof. Süleyman Çelik`in söz konusu yazısından bazı alıntılar...

Delilsiz iddia: `Said-i Nursi, ...birçok medrese dolaşarak toplam üç yıl kadar eğitim aldıktan sonra, 15 yaşında medreseyi tamamen terk eder. ...

Müritleri, Üstadlarının ne kadar zeki olduğunu kanıtlamak için, normalde 20 yıl edinilebilecek bilgileri 3 yılda edinebildiğini öne sürmektedirler.` Standart soru: Bu bilgiyi nereden aldınız? Hangi kitapta geçiyor bu ifadeler? Bir akademisyen olarak neden kaynak ismi belirtmiyorsunuz? Öğrencilerinize de aynı minval üzere mi ders veriyorsunuz?

Kısacık izah: Evet, Said Nursi, hayatının ilk döneminde birçok medrese dolaşmış, gittiği medreselerde sarf ve nahiv (gramer) gibi dersleri almış. Ancak, düzenli şekilde ilim tahsil ettiği süre, iddia edildiği üzere `üç yıl` değil, toplam üç aydır. (1)

Nursi'nin ifadesi ile de, kendisinde `Üç ayda, acib bir tarzda kırk-elli kitabı güya okumuş ve icazet almış gibi bir halet göründü.` (2)

İddia: Said Nursi, zamanın (1907) hükümdarına `Medresetüzzehra` projesini sunduğu için güya `Padişah tarafından deli olduğuna kanaat getirilmiş, huzurdan kovulmuş ve tımarhaneye atılması buyurulmuştur. Bu nedenle, diğer dincilerin `Ulu Hakan` adını verdikleri Abduhamit'i Nurcular sevmezler`miş.

Soru: Hocam, nerede yazıyor bu anlattıklarınız? Kaynağınız ne? İzah: Said Nursi'nin `Medresetüzzehra` projesi akıl dışı birşey olsaydı, önce Osmanlı Meclis-i Mebusanı, ardından Ankara'da yeni kurulan Millet Meclisi tarafından tasdik edilmez, ödenek ayrılmazdı. Bu projeyi tasdik eden 163 mebustan biri de Mustafa Kemal'dir. (3)

Nurcuların Sultan Abdulhamid'i sevmedikleri ise, tamamıyla bir zırvadan ibarettir. Said Nursi, Sultan II. Abdulhamid'in `istibdat siyaseti`ni eleştirmiş, karşı durmuş—ki, daha ziyade bu sebepten dolayı cezalandırılmış—ve fakat, asla onun şahsına düşman olmamıştır.

Hatta, Tarihçe-i Hayat ve Divan-ı Harb-i Örfi eserlerinde ondan `Şefkatli Padişah` ve `Sultan-ı mazlum` diye söz etmiştir.

İddia: `Said-i Nursi, buna karşın yılmamış, mücadelesini sürdürmüştü; öldükten sonra da müritleri, Üstadlarının bu (Medresetüzzehra) düşüncesini vasiyet kabul etmişler ve her fırsattan yararlanarak, yaşama geçirmeye çalışmışlardır. .

Ne yazık ki, Halife-Sultanlar zamanında bulamadıkları fırsatları, Atatürk öldükten sonra Türkiye Cumhuriyetinde bol bol bulmuşlardır. Bu fırsatların çok partili sisteme geçildikten sonra, oy uğruna din istismarı yapan politikacılar tarafından yaratıldığı sanılır. Oysa, arkaplana baktığımızda emperyalizmi görürüz.`

Soru: Birbiriyle uyumsuz bu iddialarınızın kaynağı nedir? Nereden uyduruyorsunuz bu deve gibi her yanı eğri büğrü iddiaları? Neden bir kaynak ismi vermiyorsunuz? Hem, şu `mürit` lafını da nereden çıkarıyorsunuz?

Said Nursi, kendi yakınları veya eserlerini okuyanlara nerede ve ne zaman `mürit` demiştir? Neden talebe ile müridi karıştırıp duruyorsunuz? Böyle yapmakla, okuyucularınıza ve hatta öğrencilerinize karşı bile çok gülünç bir duruma düştüğünüzün farkına varamıyor musunuz yoksa?

İzah: Said Nursi, tam inanmış bir adam olduğu içindir ki, hiç yılmamış, mücadelesinden vazgeçmemiş. `Mürit` değil, talebeleri de öyle. Hem, Atatürk öldüğünde, Said Nursi Kastamonu'da sürgündeydi.

1943'te 120 talebesiyle birlikte Denizli Hapishanesine gönderildi. 1945'te Emirdağ'da sürgün hayatı yaşadı, burada hafiye tarafından defalarca zehirlendi. Bu da yetmezmiş gibi iki yıl sonra bu kez dondurucu Afyon Zindanına hapsedildi. Sürekli şekilde ölüme sürüklendi.

Ama, Allah'ın inayetiyle, onu kimse öldüremedi. Asıl önemli olan ise, onun fikirlerinin ölmemesi. Dirilen, her daim diriliğin koruyan o fikirlerdir ki, şimdi sizleri korkutuyor. Oysa, korkmanızı gerektirecek ciddi hiç bir sebep yok.

Zira bu dava, `müsbet hareket` metoduyla ilerliyor. Emperyalistler ise, genelde fikren zorlandıkları yerde kuvvete baş vururlar. Said Nursi ve onun izinden gidenlerin, çok şükür böyle bir sabıkaları yok. (4) Sabıkası olanlar utansın...

İddia: `Yeni kurulan taşra üniversitelerinde, medreseleştirmede önemli yol alınmış; rektörler, ilkokul eğitimi bile olmayan şeyh, şih ve cemaat liderlerinin ellerini öpmeye, bunlar üzerinde doktora yaptırmaya, bilimi İslamlaştırmaya(!) başlamışlardır. ...Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi de, böyle bir üniversite idi.

Öyle ki, yöneticiler, Said-i Nursi'nin hayallerinin gerçekleştiğini, yakında üniversitenin adının Zehra Üniversitesi olarak değiştirileceğini açıkça söylemekten çekinmiyorlardı ki, araya 28 Şubat girdi. Üniversitenin rektörü değiştirildi. Bir aydınlanma savaşçısı Prof. Dr. Yücel Aşkın rektör olarak atandı.`

Not: Yazı bu minval üzere uzayıp gidiyor. Kısacası, Prof. Çelik, bir süre sonra rüzgarın yeniden Said Nursi`den yana esmeye başladığını itiraf ediyor ve kendilerinin yaşamış olduğu feci hezimetin şu ifade ile yorumluyor: `

Bu olay, başta YÖK ve üniversiteler olmak üzere, Atatürkçülük, çağdaşlık, aydınlanma söz konusu olduğunda mangalda kül bırakmayanların, Said-i Nursi`nin müritleri kadar olamadıklarını göstermiştir.`

Son söz: Eh, artık geçmiş olsun hocam... Size nasıl yardımcı olabiliriz acaba? Sizin ikrar ettiğiniz şu `göstermiştir`den sonra, siz ve sizin gibilerin çok sıkıldığını, çok daraldığını elbette tahmin ediyoruz.

Fakat, n`aparsınız ki, devran böyle işliyor, çark-ı felek böyle dönüyor. Bir bakıyorsunuz gece karanlığı, bir bakıyorsunuz sabah aydınlığı... Keza, bir bakıyorsunuz kara kış bastırmış, nice yolları kesmiş; bir de bakıyorsunuz ki, cennet-misal bir bahar mevsimi başlamış geliyor. İnsanoğlu yaratılalıberi, sürekli değişen iklimler, mevsimler, rüzgarlar gibi, sosyal ve fikri hayatta da dönem dönem birtakım değişimler yaşanıyor haliyle...

Hocam, siz yazmamışsınız gerçi ama, şu güzelim vatanda, özelde Nurcular, genelde ise tüm dindar insanların görmediği eza, çekmediği cefa kalmadı. Sürgünlerde, hapishanelerde, zindanlarda genelde hep onlar vardı. 1925`ten 1985`e kadar tamamı beraatle neticelenen sadece Nurculukla ilgili olarak 1500`den fazla mahkeme oldu.

Bu çarpıcı gerçeği bilmiyor, yahut da bilmezden geliyorsunuz. Mahkemeye sevk edilen, hapishanelere konulan binlerce insanımız, çoluk çocuklarıyla birlikte nice perişanîyetler yaşadı. Bunu da galiba hiç umursamıyorsunuz. Ve, bütün o eza ve cefaya rağmen, onlar yine de kimsenin burnunu dahi kanatmadılar.

Bu ülkenin askerine, polisine misli mukabelede bulunmadılar. En ufak bir direniş hareketi içine bile girmediler. Hapis ise hapis, zindansa zindan deyip, İlahi takdirin tecellisini beklediler. Bugün sizin ilimsellikten, bilimsellikten tamamıyla mahrum iddialarınızı havada kalmaya mahkum ettiren sır, işte harikulade surette tecelli eden o İlahi takdirdir.

Ve o İlahi takdir, evet, tıpkı mevsimler gibi, beşer hayatının akışını da değiştiriyor. Bunu ise, isyan ve tuğyan ile karşılamak değil, ibret ve hikmet nazarıyla düşünmek gerekiyor.

Dipnotlar (1) Şahiner, Necmeddin; BT Bediüzzaman Said Nursi, s. 54. (2) Nursi, Bediüzzaman Said; Emirdağ Lahikası, s. 312. (3) Tarihçe-i Hayat, s. 128; Emirdağ Lahikası, s. 439. (4) Tarihçe-i Hayat, baştan sona.